

VIVERE! VINCERE! CREARE! ЖИТИ! ТВОРИТИ! ПЕРЕМАГАТИ!

<http://aviator.nau.edu.ua>

АВІАТОР

ГАЗЕТА НАЦІОНАЛЬНОГО АВІАЦІЙНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Видається з жовтня 1933 року

15 червня 2005 р. № 8 (1391)

Безкоштовно

ДО СВЯТА ХІМІКІВ

26 травня в Інституті екології та дизайну вже вдруге поспіль відбулося святкування Дня хіміка.

Репортаж читайте на стор. 2

ЗНАЙ НАШИХ!

*О.М. Акмалдінова,
професор,
завідувач кафедри
іноземних мов за фахом*

**Студентка
Національного
авіаційного
університету
Ірина БРУС
посіла перше
місце серед
160 учасників
Всеукраїнської
Олімпіади з
англійської
мови.**

Другий етап Всеукраїнської Олімпіади з англійської мови проходив у Донецькому Національному технічному університеті з 18 по 21 квітня 2005 року.

Перший етап проводився у багатьох ВНЗ за того, щоб визначити, хто гідний взяти участь у боротьбі за кращу демонстрацію знань англійської у нашій країні серед студентів немовних ВНЗів. Ірина Брус, студентка першого курсу факультету літальних апаратів Аерокосмічного інституту, стала переможцем першого етапу олімпіади (керівник – доцент кафедри іноземних мов за фахом Маргарита Веніамінівна Карпенко) і поїхала у Донецьк з надією привезти перше місце для університету. Впевнена у своїх знаннях англійської мови, вона не підозрювала, наскільки складними будуть вимоги олімпіади.

Прибувши у Донецьк, Ірина одразу ж направила-ся реєструватися для участі в олімпіаді. Після півгодинного блукання вулицями Донецька і намочивши під дощем, знайшла Технічний університет. Яке ж було її здивування, коли вона не знайшла свого прізвища у списках. З'ясувалось, що необхідно було вислати письмове підтвердження участі ще до від'їзду. Проблеми на цьому не закінчилися. Вона також повинна була привезти рецензію на доповідь. Про саму доповідь наш університет дізнався лише за кілька днів до від'їзду і в нас була можливість її підготувати, але щодо рецензії, нас не повідомили. За відсутності рецензії з Ірини зняли 5 балів ще до початку олімпіади.

Продовження на стор. 2

ДО СВЯТА ХІМІКІВ

І.І.Войтко
Доцент кафедри хімії і хімічної технології

Кафедра хімії і хімічної технології вже чотири роки є випускаючою. Тому важливим завданням, окрім інших, стало виховання у майбутніх хіміків-технологів любові до вибраного фаху, почуття професійної гідності, причетності до великої і славної сім'ї хіміків України і світу. Велике, якщо не першорядне, значення хімічної дисципліни відіграють у підготовці біотехнологів та екологів.

У цьому напрямку на кафедрі багато що робиться: проводяться факультетські та університетські хімічні олімпіади, випускається за участю студентів хімічна стіннівка тощо.

Цій благородній справі присвячується і щорічне професійне свято — День хіміка. Воно і цього року пройшло жваво, весело і, що важливо, із солідним культурно-освітнім і виховним навантаженням.

Окрім ліричних і гумористичних пісень, пародій, танців, декламування студентами власних віршів був проведений брейн-ринг. На цікаві питання найбільш вдало відповідали студенти II курсу, які вдруге поспіль завоювали перехідний кубок.

А передувало цьому виконання швидко створеного гімну хіміків, який прозвучав у святково прикрашеній залі, де були також студенти і викладачі з інших факультетів. Директор Інституту екології та дизайну, професор С.Іванов відкрив святкування і вручив почесні грамоти студентам, які найбільше відзначились в науковій роботі, громадському житті, переможцям хімічної олімпіади, викладачам кафедри.

В завершення святкування пролунало:

В нашем зале становится тише

Таёт быстрое время чудес.

До свидания, наш химии праздник,

День прекрасный, что сблизает нас всех...

ЗНАЙ НАШИХ!

Початок на стор. 1

Ми були прикро вражені тим, що нашому університету не надали точних відомостей про умови участі в олімпіаді. Після хвилинного замішання дівчина-реєстратор внесла ім'я Ірини до списку учасників і прийняла доповідь, яка встигла добряче намокнути під дощем.

Наступного дня відбулось відкриття олімпіади, де нарешті у Ірини була можливість познайомитись з потенційними суперниками. Після спілкування з деякими студентами стало зрозуміло, що її шанси перемогти не такі й великі. Всі учасники володіли англійською мовою досконало. Це не дивно, оскільки більшість з них мали можливість жити і навчатися у США, Австралії, Великобританії. Студентів з простими "шкільними знаннями" англійської було десь двоє-троє.

Всіх студентів було поділено на три групи: технічна, гуманітарна і економічна. Враховуючи спеціальність Ірини (виготовлення, технічне обслуговування і ремонт повітряних апаратів і авіадвигунів), вона, звісно, попала до технічної групи.

Впевненість у своїх силах зростає, коли Іра побачила розклад олімпіади. Першою частиною було аудіювання, потім читання, письмо і розмовна частина. Все це дуже нагадувало британські іспити для перевірки знань англійської мови у іноземних студентів. У завданнях для аудіювання на олімпіаді були використані матеріали з найскладнішого Кембриджського іспиту для іноземців. Для прикладу можна нагадати, що якщо людина здає цей іспит, вона має право викладати англійську мову неангломовами громадянам. Більш того, далеко не кожен англієць може подолати цей бар'єр. Багато студентів розгубилися, оскільки не очікували такого навантаження і гадали, що будуть тільки речення і переклад з англійської на російську мову.

Сиділи студенти всі разом, а саме, по п'ять за однією "партою". Завдання було для всіх однакове. За інших умов, можливо, було б суцільне списування, але, оскільки всі студенти були суперниками та ще й впевненні у своїх знаннях, ніхто навіть і не намагався "підглядати".

У перерві між аудіюванням і письмом потрібно було відповісти на 30 запитань по мірі прослуховування аудіоматеріалу. Читання складалось з одного тексту і 30 питань до нього. Для письмового завдання було запропоновано на вибір три теми, пов'язані з комп'ютерами та Інтернетом, для написання одного твору.

Ірина була задоволена тим, як виконала завдання трьох частин олімпіади, і очікувала розмовну частину, яка планувалася після перерви на обід, з великою впевненістю, адже розмова англійська — це її найсильніша сторона знань. Визвавшись відповісти першою, вона зайшла в невелику кімнату, де знаходилося 5 членів журі і велика кількість карток на столі. Ірина взяла картку з надією швидко відповісти на запитання і справити враження на журі своїм

британським акцентом. Але питання, яке вона побачила у картці, привело її до повної безмовності. Питання звучало приблизно так: "Чи не занадто великий наголос робиться на молодь?"

Розуміючи кожне слово питання, вона не зрозуміла, що від неї хочуть почути. Жінка в журі також подивилася в її картку, щоб дізнатися, про що вона має говорити, і нахмурилася. Очевидно, журі також не зрозуміло зміст запитання. Найкращим виходом із ситуації було перерахувати всі можливі варіанти відповідей на це дивне питання. Поговоривши приблизно хвилин десять, Ірина вибачилася, що не мала можливості справити враження на екзаменаторів своїми знаннями англійської мови через не зовсім зрозуміле питання. Їй дозволили піти. На завершення вона дізналася, що іншим студентам давали додаткові запитання. Ірина була дуже засмучена і гадала, що провалила олімпіаду, оскільки покладала великі надії саме на розмовну частину.

Наступного дня за планом була конференція. У невеликій кімнаті були присутні 14 учасників та 4 члени журі. Всі були добре підготовлені, але тільки одна дівчина вивчила текст напам'ять. Вона отримала найнижчий бал. Всі учасники обговорювали тему технологічного прогресу у світі, і доповідь Ірини про літак V22-Osprey була дуже доречною. Конференція пройшла дуже активно, організовано і цікаво.

В останній день очікувалось опублікування результатів і нагородження переможців. Спершу Ірина дуже засмутилася, коли не знайшла себе у списку з 53 осіб. Але, збагнувши, що це список студентів гуманітарної групи, знайшла завітну букв "Т", і її здивуванню не було меж. Вона не могла повірити, що посіла перше місце, та ще й з такою високою кількістю балів!

У кожній з трьох груп був свій переможець, але, якщо Ірин бал складав 133,5 із 145 можливих, то переможець гуманітарної та економічної груп набрали лише 127 та 123 бали відповідно. При цьому, всі інші учасники, які посіли перші три призових місця, мали по 25 балів за доповідь, а вона лише 20, оскільки 5 балів з неї зняли за відсутності рецензії. Ірина отримала найвищий бал саме за розмовну частину, хоча вона була впевнена, що провалила її.

Закриття олімпіади було дуже скромним. Спочатку видали близько 30 різних грамот за найкращий твір, найоригінальнішу ідею тощо. При цьому грамоти видавали лише тим, хто не посів жодного з призових місць. Потім перейшли до вручення дипломів переможцям. Разом з дипломами і грамотами давали у подарунок книги. Ірина отримала диплом і книгу "Grammar and Vocabulary for Cambridge Advanced and Proficiency". Але це не головне. Її переповнювала радість за назву "Національний авіаційний університет" поряд з її ім'ям у тексті диплому.

Ірина — неординарна особистість. У свої 25 років, маючи сім'ю, дитину й роботу, вона вирішила поступити до НАУ і отримати освіту, про яку мріяла з 17 років — бути авіаційним інженером. Іра вважає, що перемога в олімпіаді від імені свого університету — це найменше, що вона може зробити для рідного університету і сподівається, що у майбутньому зможе досягти більшого. Головне, не втрачати надію і бути впевненим у своїх силах.

Так тримати, Ірино!

**В.Мазур,
Н.Шаповал,
заступники директора ІЗДН НАУ**

Досягти успіхів в професійній діяльності — це не просто зорієнтуватися в сучасних потребах суспільства та подбати про особисту зацікавленість. Це, перш за все, реальна оцінка власних можливостей. А до цього відноситься і якість професійної підготовки спеціаліста, аби він зміг найкращим чином розпорядитися собою, щоб мати моральне задоволення як від визнання його суспільством, так і від добре виконаної роботи. Але правильно зорієнтуватися молодим людям в наш нестримний час нелегко. Ми не

РЕАЛІЇ, ВИКЛИКАНІ ЖИТТЯМ

Професор О.М.Акмалдінова приймає залік з іноземної мови

встигаємо слідкувати за тим, як змінюється світ довкола нас. Настали часи, коли люди змушені мислити принципово новими категоріями. Нове нестримно вривається і до наших навчальних аудиторій, і виявляється, що вища освіта змінюється інколи несподіваним чином.

Навчання студентів стає все більш цілеспрямованим, раціональним. А усвідомлення того, що фахівець має наполегливо вчитися все своє життя, є надійною запорукою того, що лише за таких умов може реалізуватися омріяна кар'єра.

У 2002 році за ініціативи директора ІЗДН П.С.Борсука в м. Сімферополі було створено Центр дистанційного навчання НАУ. Очолює Центр випускник КПЦА 1986 року, колишній командир повітряного судна авіакомпанії "Крим" Василь Кирилович Кирик. Цю добру і чуйну людину люблять і поважають студенти. Він добре розуміє проблеми молодих, робить все можливе, щоб студенти не відставали від навчальних графіків, своєчасно та самостійно справлялися з домашніми контрольними роботами і успішно складали сесії. Для молоді створені всі необхідні умови. Вони мають можливість користуватися комп'ютерним класом, аудіо- та відеоапаратурою, електронною бібліотекою ІЗДН.

Студенти дистанційної форми навчання здобувають освіту з десяти спеціальностей економічних та технічних напрямів. Серед них: представники робітничих професій, службовці,

працівники правоохоронних органів, комерційних фірм, пілоти та спеціалісти авіаційної сфери, випускники шкіл і навіть військовослужбовці з усіх куточків Кримського півострова. Чисельність студентів сьогодні досягла 185, з них першокурсників — 73 особи.

Центр дистанційної освіти НАУ працює в умовах жорсткої конкуренції. Свої освітні послуги пропонують багато кримських ВНЗів. Але багатьох студентів приваблює можливість отримати вищу освіту в престижному столичному вищому авіаційному навчальному закладі, та ще й вдома, без виїздів на сесії, з використанням новітніх інформаційних технологій. Як

показали час і досвід, здобувати вищу освіту дистанційно з багатьох причин вигідно і зручно.

На наш погляд, найбільш характерною рисою саме цього Центру є те, що поряд з дітьми навчаються їхні батьки, навіть подружжя. Це реалії, викликані життям — діти роблять перші кроки в оволодінні престижними спеціальностями, і у батьків виникла потреба в отриманні другої вищої освіти.

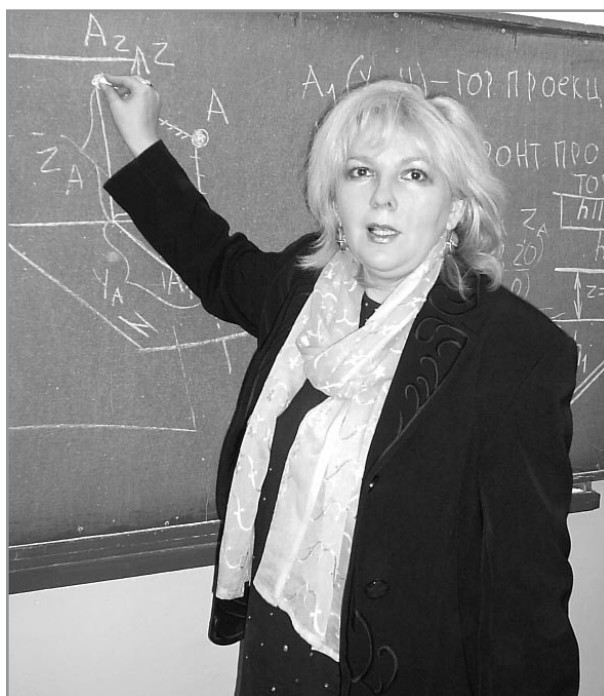
Перші кроки у ВНЗі завжди нелегкі, тому фахівці кафедри дистанційного навчання Інституту заочного та дистанційного навчання НАУ з великою відповідальністю ставляться до своїх обов'язків і ніколи не відмовляються надати необхідні консультації студентам (в першу чергу першокурсникам) чи то телефоном, чи електронною поштою або безпосередньо в

Центрі. На кафедрі дистанційного навчання склався кваліфікований науково-педагогічний колектив. В цьому велика заслуга директора ІЗДН, завідувача кафедрою П.С.Борсука, який є не тільки енергійним керівником, а й справжнім наставником студентів.

Звичайно, більшість студентів сьогодні використовують в навчальному процесі Case-технології або Internet, але живе спілкування з педагогом не замінити нічим, особливо якщо навчальна дисципліна не з простих. Дуже допомагають студентам також відеолекції. Такі методи навчального процесу дуже цінують студенти, бо вони, як життєдайні джерела, дають початок рухові до самостійності, творчості, відповідальності. І те, що багато студентів-дистанційників навчаються на "відмінно" та "добре", ще раз доводить, що немає значення, яким шляхом вони ідуть до досягнення мети, головне — мати здібності, бути наполегливим, працьовитим.

В середині травня викладачі кафедри дистанційного навчання О.М.Акмалдінова, О.В.Джурік, В.І.Мазур побували у службовому відрядженні в Сімферополі, де надали ряд консультацій для студентів першого та старших курсів. Робота з першокурсниками вимагає особливої уваги. Адже вони потребують найбільшого розуміння та опіки, тому що мають певні проблеми з адаптації до режиму навчання, самоконтролю.

Завітавши до сімферопольського Центру дистанційного навчання НАУ та зустрівшись з його керівником і студентами, розумієш: керівництво ІЗДН, кафедра дистанційного навчання докладають багато зусиль для того, щоб навчання студентів було ефективним, а студенти дистанційної форми навчання почували себе повноправними членами великої студентської сім'ї Національного авіаційного університету.

Доцент О.В. Джурік на консультації з дисципліни "Інженерна та комп'ютерна графіка"

ХРОНІКА ПОДІЙ НАВЧАЛЬНОГО РОКУ, ЩО МИНАЄ

30 серпня 2004 року на Площі Знань нашого навчального закладу відкрито пам'ятник першому українському серійному літаку "Антар".

31 вересня 2004 року в університеті відновлено традицію носіння форменого одягу.

4 вересня 2004 року в університеті відбулася зустріч колективу університету з представниками одного з лідерів світових авіаперевезень — авіакомпанії "Люфтганза" (Німеччина). Генеральному директору авіакомпанії в Україні Антоніо Куоко присвоєно звання "Почесний доктор НАУ". У вступному слові він висловив сподівання щодо залучення до розвитку авіаційної галузі молодого покоління — послідовників І.Сікорського, В.Челомея, О.Антонова. Менеджери розповіли про свій досвід розвитку фінансового менеджменту авіакомпанії в умовах жорсткої конкуренції та форс мажорних обставин на світовому ринку авіаційних перевезень.

На базі НАУ, Київського державного авіаційного заводу "Авіант" та аеродрому "Київ-Антонів" (м.Гостомель) 18-21 вересня 2005 року відбувся IV Міжнародний авіакосмічний салон "Авіасвіт-XXI". Серед численних експозицій увагу відвідувачів привертала павільйони авіаційних вищих навчальних закладів України. Найбільш різноплановою була презентація нашого університету. Під час проведення авіасалону були налагоджені ділові контакти з Індією, Китаєм, Німеччиною, Росією, Об'єднаними Арабськими Еміратами.

У жовтні минулого року Державний музей авіації відзначив перший рік від дня свого відкриття.

СЕРГІЙ ПАВЛОВ (1906-1966)

Конструктор ракетно-космічних систем, академік АН СРСР, Двічі Герой Соціалістичної Праці, лауреат Ленінської премії.

**В.Шевченко
Молодший науковий співробітник
Державного музею авіації**

Народився 30 грудня (за старим стилем) 1906 року у місті Житомирі. Батько, Павло Якович Корольов, працював учителем словесності у гімназії. Незабаром батьки дворічного Сергія розійшлися і мама Марія Миколаївна віддала сина на виховання до своїх батьків, які мешкали у Ніжині.

Сергій рано навчився читати. У п'ять років він уже писав друкованими літерами і читав. Восени 1914 року Сергій з бабусяю і дідусем переїздить до Києва, де мешкала і навчалась на Вищих жіночих курсах його мати. У буремні роки громадянської війни, він продовжував навчатися у гімназії, а згодом у середній школі.

На початку 1917 року Сергій з матір'ю і вітчимою Ч.М.Баланінін переїздить до Одеси. У 1923 році Сергій Корольов поступає до Одеської будпрошколи №1, яку закінчив у березні 1924 року і отримав спеціальність покрівельника.

Навчаючись у школі, Корольов стає членом гуртка планеристів при губвідділі ТАПУК (Товариство авіації та повітроплавання України та Криму). У 1923–1924 роках Сергій організовує і очолює гурток планеристів у морському порту. Виступає у ролі лектора і, навіть, інспектора планерних гуртків.

Закінчивши профтехшколу, Корольов подає заяву до московської Академії Повітряного Флоту ім. Жуковського, але за віком йому відмовили. Після цього він подає документи до Київського політехнічного інституту, де став одним із самих молодих студентів на авіаційній спеціальності механічного факультету. Протягом навчання у КПІ, Корольов забезпечує себе матеріально: працює розповсюдником газет, стажистом у кіно, вантажником, різноробочим на будівництві. У нього вистачає часу і бажання для занять у планерному гуртку інституту, навчаючись на курсах інструкторів планерного спорту.

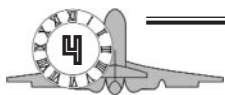
У 1926 році після закінчення другого курсу Корольов переїздить до Москви, тут він продовжує навчатися у МВТУ і активно включається до роботи у аеродинамічному кружку ім. М.Е.Жуковського, бере участь у проектуванні літака "АКНЕЖ-12". У 1927-1928 роках закінчує планерну школу, бере участь у IV та V Всесоюзних злетах планеристів у Коктебелі, працює конструктором на авіаційному заводі. У 1929 році після успішного закінчення школи пілотів отримує звання "пілот".

Для участі у VI планерних змаганнях, що проходили у 1929 році Сергій Корольов спільно з планеристом-студентом із МВТУ Сергієм Люшиним розробили проект планера "Коктебель". За своїми аеродинамічними характеристиками він відрізнявся навіть серед планерів рекордного типу.

На VII планерних змаганнях на планері СК-3 "Красна звезда" конструкторі С. Корольова пілотом С.А.Степанченком виконано три мертвих петлі. У 1928-1929 роках він працює над розробкою легкого літака дальньої дії СК-4. Його оригінальні і перспективні ідеї положено в основу дипломного проекту, захист якого відбувся у грудні 1929 року. Після захисту дипломного проекту, Корольов працює у Центральному конструкторському бюро начальником бригади моторного обладнання. У липні 1930 року переводиться до ЦАПІ де працює старшим інженером, займається питаннями пов'язаними з льотними випробуваннями літаків. У грудні 1931 року Корольов закінчує роботу над кресленнями літака СК-8 — (двомоторний літак з двигунами потужністю 300 к.с., розрахований на дальність безпосадочного польоту 6000 км із швидкістю 260 км/год). У квітні 1931 року С. Корольовим і М. Юрьевим було розроблено проект літака СК-8-9 за двохбалочною схемою зі штовхаючим гвинтом.

У 1931 році було побудовано двобалочний експериментальний двомісний планер СК-6, на якому вперше застосовано в конструкції новий матеріал — сплав електрон, питома вага якого у 1,6 рази менша ніж кольчуг-алюмінію. Як згадував начальник виробництва "ГИРД" Г.П.Бекенев: "... столяри повним ходом строили самолет СК-6 конструкции Королева. Этот самолет также был предназначен для опытов с ЖРД". У 1931 році С. Корольов запропонував створити ракетоплан на базі планера "БИЧ-11" конструкції Чернавського. З кінця 1931 року почалась спільна робота С.П.Корольова і Ф.А.Цандера над ракетопланом РП-1. У квітні 1932 року Корольов закінчив проект літака "Електрон-1" у конструкції якого застосовувався сплав електрон.

3 травня 1932 року С. Корольов очолює Групу вивчення реактивного руху (ГВРП) (яка була створена при Бюро повітряної техніки Центральної Ради Осоавіахіму). У червні 1932 року на всесоюзний конкурс Корольов подає розробку літака під девізом "Высокий путь", де він відмовляється від двохбалочної схеми. За розробку легкого електронного літака клепаної конструкції автор проекту інженер С.П.Корольов отримав премію у 6 тисяч карбованців.

СОВІСТОСТІ

ВИЧ КОРОЛЬОВ

У вересні 1933 року Корольова призначили заступником директора Рaketного науково-дослідного інституту (РНДІ), але у січні 1934 року його звільняють з посади і він працює старшим інженером у секторі крилатих ракет. У травні 1934 року Корольов керує першими льотними дослідженнями крилатої ракети РНДІ ГІРД-06 власної конструкції з гібридним ракетним двигуном конструкції М.К.Тихонравова, а у квітні 1935 року бере участь у льотних дослідженнях серії крилатих ракет 06/11, які запускались за допомогою порохових катапульт.

Для участі у міжнародних планерних змаганнях у Коктебелі 1935 року Сергієм Корольовим було збудовано планер СК-9 (прототип ракетоплана). Проект ракетоплана РП-318-1 на базі планера СК-9 було завершено без участі його автора.

28 червня 1938 року Сергія Корольова арештували за стандартним для того часу звинуваченням — приналежність до троцькістської організації. Листи Сергія Павловича на ім'я Берія і Сталіна з проханням дати можливість продовжити роботи над створенням крилатих ракет залишилися без відповіді. Вирок воєнної колегії Верховного суду — 10 років таборів на Колимі, золоті приписки на річці Берелех.

Втрата віри у справедливість, непосильна робота, призвели до нервового і фізичного виснаження. Пізніше, згадуючи Колиму, Корольов говорив, що з кінця 1939 року не сподівався прожити більше двох-трьох місяців — зовсім обезсилив. І тільки випадковість зберегла його для людства.

На той час під Москвою у спецтормі НКВС відбував покарання авіаційний конструктор А. Туполев. Його особливе конструкторське бюро працювало над створенням пікіруючого бомбардувальника. У зв'язку з відсутністю спеціалістів робота проводилася повільно. Для прискорення робіт Туполев отримав дозвіл скласти список авіаційних спеціалістів, які відбували покарання у різних місцях позбавлення волі. У цьому переліку під номером "25" зазначався С. Корольов, якого

на початку 1940 року доставили у КБ Туполева. Голодний, але повний рішучості працювати, Корольов з головою поринув у роботу. Хороше харчування, підтримка товаришів зробили свою справу — він відновив своє здоров'я.

У червні 1944 року відбулась видатна подія: колектив ОКБ А. Туполева та інших засуджених, які працювали у ОКБ, було достроково звільнено зі зняттям судимості. А у кінці літа 1945 року С. Корольова призивають у ряди Збройних Сил і він у чині "підполковника" з групою офіцерів направляється до Німеччини для вивчення

німецької трофейної ракетної техніки та технічної документації. Йому було доручено створити нову службу — передстартової підготовки ракет, наземного заправлювального і пускового обладнання.

С. Корольов був у числі фахівців, які поїхали на запрошення англійських окупаційних властей на показові пуски німецьких ракет "ФАУ-2" під Гамбургом. Тут він отримав перший досвід організації пуску бойових ракет, був покладений в основу відношення до порядку на технічній і стартовій позиціях, як запоруку безпеки для життя людей і пуску ракети.

У повоєнні роки діяльність Корольова (як керівника великого колективу) була направлена на створення потужних ракетних систем. Видатні організаторські здібності і талант великого вченого дозволили йому протягом багатьох років спрямовувати роботу багатьох науково-дослідних і конструкторських колективів на вирішення великих комплексних задач. Наукові і технічні ідеї Корольова широко застосовувалися у ракетній і космічній техніці СРСР. Під його керівництвом створювались балістичні і геофізичні ракети, ракети-носії та пілотовані космічні кораблі "Восток" і "Восход", на яких уперше в історії були здійснені космічний політ людини і вихід людини у космічний простір. Ракетно-космічні системи, на чолі розробки яких був Корольов, дозволили вперше у світі здійснити запуски штучних супутників Землі і Сонця, польоти автоматичних міжпланетних станцій до Місяця, Венери і Марса, здійснити м'яку посадку на поверхню Місяця. Під його керівництвом були створені штучні супутники Землі серій "Електрон", "Молния", "Космос" перші екземпляри міжпланетних розвідників серії "Зонд".

Корольов виховав чисельні кадри вчених і інженерів. Історія освоєння космічного простору тісно пов'язана з іменем С.П.Корольова. Ім'я Корольова, як одного із основоположників практичної космонавтики, присвоєно великому утворенню (тальасоїду) на зворотньому боці Місяця.

ХРОНІКА ПОДІЙ НАВЧАЛЬНОГО РОКУ, ЩО МИНАЄ

Своє перше десятиріччя відзначила вітрильна регата серед крейсерських яхт "Південна варт", що отримала статус всеукраїнської і потрапила до календаря національних змагань.

У жовтні 2004 року доктору природничих наук, професору Мюнхенського технічного університету Ельмару Шрюферу вручено диплом "Почесний доктор НАУ".

12–13 жовтня в університеті відбулася виставка-конкурс студентських наукових робіт Студентського науково-технічного товариства Інституту електроніки та систем управління. Студентські роботи охоплювали майже всі сфери діяльності університету: дослідницькі роботи; наукові проекти, а також діючі пристрої та системи. Студенти мали змогу не лише ознайомити відвідувачів зі своїми роботами, але й обмінятися досвідом зі своїми колегами. Більшість студентів, учасників виставки, виявили бажання продовжити свою наукову діяльність в аспірантурі.

16-17 листопада 2004 року в університеті були проведені науково-практичні конференції, присвячені 60-річчю визволення України від фашистських загарбників — "Завершальний етап боротьби за Україну", "Героїзм авіаторів у Великій Вітчизняній війні 1941–1945 років".

За підсумками конкурсу "Найкращий новорічний куточок Солом'янки", який щорічно організовує і проводить Солом'янська районна в м. Києві державна адміністрація, перше місце, диплом і подарунок отримав наш університет.

15 березня 2005 року наш університет відвідали Надзвичайний і Повноважний посол Росії в Україні Віктор Черномирдін та ректор Московського державного інституту міжнародних відносин МЗС Анатолій Торкунов. На урочистому засіданні вченої ради було підписано угоду про співробітництво між російським і українським навчальними закладами. Віктору Черномирдіну присвоєно звання "Почесний доктор НАУ".

ХРОНІКА ПОДІЙ НАВЧАЛЬНОГО РОКУ, ЩО МИНАЄ

"Практичні здобутки й перспективні розробки в удосконалення процесу набору іноземців на навчання в Україні" — під такою назвою в університеті пройшов навчально-практичний семінар. На ньому були присутні проректори, декани, керівники управлінь міжнародних зв'язків провідних навчальних закладів України, а також працівники прикордонних служб та імміграційної роботи.

Напередодні 8 Березня відбувся традиційний конкурс "Міс НАУ-2005". Найвищої сходинки в конкурсі красунь досягла Наталя Брагіна (ІЕД, ФОД), Віце-міс стали: Яна Конова (ГМІ, ФЛ) та Юлія Лантвойт (ГМІ, ФЛ).

14 квітня 2005 року в актовій залі нашого навчального закладу відбулося засідання Всеукраїнського прес-клубу. Понад 60 представників центральних та регіональних друкованих ЗМІ, телебачення та радіомовлення прибули до нас, щоб детальніше ознайомитись з структурою університету, його навчальною базою та умовами навчання. В його засіданні брали участь міністр освіти і науки України Станіслав Ніколаєнко, заступник голови Державного комітету телебачення та радіомовлення Віктор Петренко, начальник управління Національного космічного агентства Євген Махонін, ректор університету Віталій Бабак.

В.Сокол,
асистент кафедри
економічної теорії ІМВ

За рішенням Міністерства освіти і науки України, в цьому році другий етап Всеукраїнської студентської олімпіади зі спеціальності "Економічна теорія" проводився в Національному авіаційному університеті (голова оргкомітету олімпіади — проректор В.П.Харченко). Всеукраїнська студентська олімпіада з економічної теорії проводилась кафедрою економічної теорії Інституту міжнародних відносин НАУ (завідувач кафедри — Т.І.Біленко) для студентів технічних, технологічних, економічних та університетів управління з 16 по 18 травня.

У підготовці висококваліфікованих фахівців-економістів основою є теоретичні науки, головною з яких з давніх часів є економічна теорія. Вона відіграє роль загально-методологічної основи галузевих та прикладних економічних дисциплін і озброює економістів-практиків науковою методологією сучасного економічного аналізу, здатністю досліджувати складні та суперечливі соціально-економічні явища і процеси сучасної трансформаційної економіки. Економічна теорія акумулює найновіші досягнення світової економічної науки, здобутки видатних економістів минулого та сучасності, науковий внесок визначальних теоретичних напрямків та шкіл економічної науки.

ОЛІМПІАДА З ЕКОНОМІЧНОЇ ТЕОРІЇ

цесі дискусій, вільного обміну думками, в умовах творчої конкуренції відбувається інтелектуальне зростання обдарованої студентської молоді і формування нового покоління фахівців, здатних реалізувати потенційні можливості українського суспільства в умовах стабільного економічного зростання в ХХІ столітті.

Однією з таких олімпіад є Всеукраїнська студентська олімпіада зі спеціальності "Економічна теорія", що була проведена в стінах нашого навчального закладу на базі Інституту міжнародних відносин (директор інституту — О.П.Степанов). Метою її проведення є виявлення та підтримка обдарованої студентської молоді та створення атмосфери творчого змагання, в умовах якого найбільш повно розкривається інтелектуальний потенціал талановитої молоді.

В олімпіаді брали участь 55 студентів з багатьох міст України, серед яких: Харків, Херсон, Мукачеве, Донецьк, Донбас, Полтава, Рівне, Львів, Дніпропетровськ, Житомир, Кіровоград, Запоріжжя, Миколаїв, Луцьк, Одеса, Тернопіль, Севастополь, а також з Києва. Ці студенти пред-

Проблеми системної трансформації українського суспільства, розробка антикризових стратегій формування соціально-орієнтованих ринкових відносин, участь України в глобальних процесах — вирішення цих та інших завдань потребує посилення наукового підходу до вивчення новітніх тенденцій в економічному прогресі. Це зумовлює необхідність підготовки нової генерації фахівців, фахівців незаангажованих ідеологічними штампами командно-адміністративної економіки, фахівців з фундаментальною економічною підготовкою, здатних здійснювати наукові дослідження, використовувати інноваційні підходи та вільно орієнтуватися в інформаційному просторі. Усі ці риси формуються в процесі навчання майбутніх спеціалістів, але можливості для їх виявлення та реалізації найповніше створюються саме під час проведення студентських олімпіад, що сприяють акумуляції інтелектуального потенціалу молоді еліти України, де в про-

ставляли понад 20 вищих навчальних закладів України з технічних, технологічних, економічних та управлінських спеціальностей. Серед них найвищий результат показав студент Луцького державного технічного університету І.В.Москавчук, який посів перше місце. Другі місця поділили О.В.Поліщук з Національного авіаційного університету та Р.Б.Семко з Тернопільської академії народного господарства. Третє місце отримали О.Ю.Стрелюхін з УДХТУ, О.Д.Плотник з ПДАА та Д.М.Дашевський з Національного університету водного господарства та природокористування.

Також багато студентів отримали заохочувальні грамоти за творчий характер виконання конкурсних завдань, серед яких: Ю.В.Рижков та В.К.Шереміров з Одеського національного університету, О.В.Радіонова та О.В.Носенко з Дніпропетровської державної академії будівництва та архітектури, Н.О.Дорошенко з НУВГЕ та О.Є.Болдарева з Донецького національного технічного університету.

Продовжуємо роздуми над проблемами наставницької роботи в сучасному ВНЗ

П.Алексєєв,
голова ради наставників НАУ,
доцент ФРІС

Різке збільшення кількості студентів в Україні за поточне десятиріччя виявило за нагальну необхідність різке підвищення ефективності виховної роботи з ними (тим більше за умов руйнації традиційної структури виховної роботи в системі освіти, особливо в ланці середня школа — вищий навчальний заклад).

Взагалі система виховної роботи в університеті здійснюється в двох напрямках: на рівні факультету — заступник декана з виховної роботи (з використанням всього арсеналу адміністративних засобів впливу на студентство) і старший наставник на факультеті, який одночасно є й членом ради наставників ВНЗ. Наставницька робота з студентством є формою спілкування поза адміністративними і навчальними стосунками викладача і студента, що спрямовані на духовний та інтелектуальний рух студента і викладача назустріч одне одному. Звичайно, що за цих умов наставник мусить бути поважною і авторитетною особою для студента.

Рада наставників нашого університету за останні роки в своїй роботі набула істотного досвіду. Нами вже розроблено ідеологію цієї проблеми, напрацьовано певний досвід в наставницькій роботі. (Цей матеріал було частково викладено нами минулого року в газеті "Авіатор" — №3 за 16.03.04.)

Але ж хід поточної роботи в цьому навчальному році виявив і проблеми, що потребують обов'язкового вирішення. Це, насамперед, необхідність підвищення суспільного статусу наставника — як на його кафедрі, так і взагалі на факультеті, в університеті.

Сьогодні ми маємо ситуацію, коли на кафедрах досягнення викладача у виховній роботі з студентами не є істотними у порівнянні із його науковими та методичними надбаннями. Таку ситуацію треба змінювати швидко і докорінним чином. Ще в XIX сторіччі наш видатний хірург та педагог М.І. Пирогов дуже слушно зауважував, що хороший спеціаліст, але не патріот своєї батьківщини — нам не потрібен. Тому наші недопрацювання у виховній роботі мають в подальшому дуже довгострокові негативні наслідки.

Наставницька робота із студентством потребує від викладача особливих якостей, і нам треба серйозно усвідомлювати те, що на сьогодні особистостей із активною суспільною позицією ми маємо обмаль; тому ж не дивно, що на кафедрах стихійним чином склалось: для вирішення цих задач нами рекомендовано ось таку кандидатуру, — то це вже і є його особистий клопіт... До того ж на активну людину на кафедрах, як правило, навантажується, окрім виховної, ще багато інших турбот, що аж ніяким чином не

сприяє ефективності саме виховної роботи на факультеті в цілому.

Нам треба розуміти й те, що за умов, що склалися внаслідок руйнації попередньої структури виховної роботи, часто складність проблем виховної роботи потребує від викладача фізичних та творчих зусиль майже на дисертаційному рівні. І коли така робота залишається без належної оцінки, звичайно потенціал творчого натхнення у вихователя значно зменшується...

Попри все це, ми на початку поточного навчального року вже мали досить дієву наставницьку раду і робота наставників на факультетах швидко показала, хто чого вартий. Звичайно, протягом року деякі члени ради наставників отримали підвищення (так в нас говорять) — М.Л. Вороніна (ФМІЛ), С.Д. Крячка (ФГТС) було призначено заступниками деканів. Тож в адміністративній ланці університету є здобутки, але ж безпосередньо в наставницькому полі маємо істотні втрати.

Треба усвідомити й те, що на цей час рада наставників університету складається із викладачів дуже різної кваліфікації, й самі факультети, як правило, мають досить чітке уявлення про свої кадри. Тому зрозуміло, що не на всіх факультетах наставницька робота здійснюється на належному рівні. Але серед кращих голів наставників на факультетах хотілося б відзначити Ю.Т. Гуза (МЕФ), М.В. Гудименка (ФТЗІ), Г.М. Зайвенка (ФЛА). Справа навіть не в тім, що вони працюють краще за інших (звичайно ж і в інших колег в роботі є свої неабиякі досягнення), але ж працювати на творчому рівні, ініціюючи нові форми роботи, нове розуміння проблем — для цього необхідно мати особливий педагогічний хист.

Як експеримент, в нашому університеті діяло матеріальне заохочення від адміністрації в межах 30% надбавки до заробітної платні. Заради справедливості слушно зауважити, що така увага до наставників є лише в нашому навчальному закладі. Але, на наш погляд, слід подбати й про інші форми заохочення кращих кураторів. Також не треба забувати, що виховна робота завжди здійснюється на території підвищеної інтелектуальної концентрації як студента, так і викладача, і на цій території іноді можливі конфліктні ситуації. Тому не дивно іноді чути від викладача коментар: навіть мені цей зайвий клопіт?

З метою підвищення статусу наставницької роботи на факультетах, а, з іншого боку, з метою більш уважного ставлення самих факультетів до наставницької роботи нами рекомендовано ввести голів наставників на факультетах (а це одночасно є й члени ради наставників університету) до складу вчених рад факультетів. Ця ініціатива знайшла позитивний відгук в адміністрації. Звичайно ж це не вирішує повною мірою проблеми підвищення статусу наставників на кафедрах, на факультетах, але ж це спонукає колективи до пошуків нових шляхів і форм заохочення викладачів до плідної роботи на вихователській ниві.

Попереду в нас дуже непростий навчальний рік, тому вже зараз треба потурбуватися про те, щоб на факультетах було висунуто на виховну, наставницьку роботу найбільш авторитетних й шанованих викладачів. Студенти дуже швидко оцінять це належним чином.

ХРОНІКА ПОДІЙ НАВЧАЛЬНОГО РОКУ, ЩО МИНАЄ

12–13 квітня в нашому навчальному закладі відбулася Міжнародна наукова конференція студентів та молодих учених "Політ-2005". Її мета — залучення широкого кола студентів, аспірантів та молодих вчених до обговорення сучасних проблем науки у різних її напрямках, активізація наукової роботи серед молоді. Її учасниками були представники таких країн: Іран, Туніс, Росія, Китай, В'єтнам, Марокко, Монголія, Польща, Ліван, Єгипет, Лівія.

13 травня 2005 року з дружнім візитом університет відвідав відомий бізнесмен і видатний громадський діяч сучасної Японії, Почесний доктор НАУ Нісікава Ейїті. Він зустрівся з ректором НАУ Віталієм Бабаком, ознайомився з життям наших студентів, побував в музеї навчального закладу, Державному музеї авіації, зустрівся зі студентами.

В університеті відбулося офіційне відкриття освітньо-професійних курсів "Логістика та управління ланцюгами постачань". Вони зібрили еліту сучасної логістики нашої держави — менеджерів та фахівців з логістики промислових, транспортних, торгових підприємств, студентів випускних курсів кievських вищих навчальних закладів, молодих викладачів, які отримали унікальний шанс підвищити свою кваліфікацію за рахунок найсучасніших знань і передових технологій.

П. Пастухов,
керівник аероклубу
Слов'янського коледжу НАУ,
випускник КІЦА,
відмінник аерофлоту

Не одна династія працює в Слов'янському коледжі Національного авіаційного університету. Серед них і брати Бутовські. Старший брат, Олександр Іванович, по закінченню у 1971 році за спеціальністю "Технічна експлуатація повітряних суден авіадвигунів" Слов'янського авіаційно-технічного училища (колишня назва коледжу), був направлений до Запорізького авіаційного підприємства. Через деякий час він повернувся до рідного училища на посаду викладача. Очо-

ВОНИ — НАША ГОРДІСТЬ!

лював відділ з підготовки іноземних студентів для країн Азії, Африки, Латинської Америки та з кадрового замовлення і розподілу студентів та курсантів. Три роки працював у Народній Республіці Кампучія, де він не тільки готував авіаційних спеціалістів, але й одночасно обслуговував авіаційну техніку. Нині Олександр Іванович — заступник начальника коледжу з навчально-виховної роботи.

Дорогою брата пішов і молодший Анатолій Іванович. По закінченню училища, служив офіцером в армії. Був старшим авіаційним техніком з обслуговування літака Ту-95 у морській авіації Північного флоту. Після демобілізації працював на навчальному аеродромі училища авіаційним техніком-інструктором, завідувачем лабораторії спеціальних дисциплін. Під час тривалого закордонного відрядження брата Олександра очолював відділ роботи з іноземними курсантами. Нині він — викладач. На громадських засадах очолює музей коледжу. А хто, як не такі як Анатолій Іванович, Олександр Іванович мають вчити молодь, передавати свій багатий життєвий і педагогічний досвід молодим викладачам, курсантам і студентам коледжу. Вони наша гордість! Їм і шана!

ЛЕГКА АТЛЕТИКА

18–19 травня проводилися змагання з легкої атлетики. В змаганнях брали участь 8 команд інститутів за загальною кількістю учасників — 131 чоловік.

Підсумки командних змагань:

1. ІКТ — 387
2. ІЕСУ — 267
3. ІПКП — 249
4. АКІ — 248,5
5. ІЕД — 240,5
6. ІІДС — 186,5
7. ГМІ — 148
8. ІЕМ — 92

Підбито підсумки змагань НАУ з усіх видів спорту серед інститутів. В неофіційному заліку команди посіли такі місця:

1. ІЕСУ	5. ІЕД
2. ІКТ	6. ІІДС
3. АКІ	7. ГМІ
4. ІЕМ	8. ІПКП

ФУТБОЛ

З 28 березня по 26 квітня у залі спорт-комплексу НАУ відбулися змагання з футболу на першість університету серед інститутів. У турнірі брали участь 86 чоловік з 8 інститутів.

У запеклій боротьбі за I місце перемогу здобула команда ІЕСУ, II місце — ІЕД, III місце — ІЕМ.

АВІАТОР

ГАЗЕТА НАЦІОНАЛЬНОГО
АВІАЦІЙНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Адреса: 03058, м. Київ,
проспект Космонавта Комарова 1,
НАУ, корп. 1, кімн. 231, тел.: 408-55-00
e-mail: aviator@nau.edu.ua
<http://aviator.nau.edu.ua>

РЕДАКЦІЙНА РАДА:

шеф-редактор — Я.Козачок
керівник прес-центру — В.Ворона
головний редактор — В.Москалець
Верстка — А.Тумко

Редакційна пошта :
e-mail: pr@nau.edu.ua

Реєстраційний № 145. Серія КІ
Видано 5 січня 1996 року.
Надруковано у видавництві НАУ
Відповідальність за точність інформації

несуть автори публікацій
Накл. 400. Зам. 624–2